

Arrest

nr. 302 096 van 22 februari 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X
Vertegenwoordigd door zijn voogd X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaten VANDENBROUCKE D. &
BOURRY H.
Steenakker 28
8940 WERVIK

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, wettelijk vertegenwoordigd door zijn voogd X, op 28 juni 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 mei 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 16 november 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 december 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken D. DE BRUYN.

Gehoord de opmerkingen van verzoeker en zijn advocaat H. VAN NIJVERSEEL *loco* advocaten D. VANDENBROUCKE en H. BOURRY en van attaché B. VANDENHAUTE, die verschijnt voor verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, komt volgens zijn verklaringen op 19 januari 2022 als niet-begeleide minderjarige België binnen zonder enig identiteitsdocument en verzoekt op 20 januari 2022 om internationale bescherming. Op 26 mei 2023 beslist de adjunct-commissaris tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de thans bestreden beslissing, die op 30 mei 2023 aan de voogd van verzoeker aangetekend wordt verzonden.

Deze beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

Jij, R. J. (...) (°2008), verklaart over de Afghaanse nationaliteit te beschikken. Je bent Pashtou en soennitisch moslim. Je bent afkomstig uit het dorp Dando, gelegen in het district Hesarak van de provincie Nangarhar. Hier woonde je met jouw ouders, zes jongere broers en een jongere zus. Je ging nooit naar school, maar volgde religieuze lessen in de madrassa. Verder hielp je jouw vader op de landbouwgronden.

Op een dag waren er gevechten tussen de taliban en de politie. Jullie waren onderweg van de velden terug naar huis toen jouw vader geraakt werd door een kogel in zijn been. Je droeg hem naar huis op jouw rug, waarna jullie hem verzorgden. Zo'n twee dagen later vielen de taliban jouw huis binnen en namen jouw vader mee, daar ze hem verdachten van spionage. Sindsdien hebben jullie nooit meer iets vernomen van jouw vader. Opnieuw twee of drie dagen later kwamen de taliban terug naar jouw huis en zeiden dat jij voor hen moest werken. Je kon niet weigeren en moest onmiddellijk mee met hen. Je kreeg wapens en moest die dragen voor hen. Een maand lang kwamen de taliban jou in de ochtend halen en moest je hun wapens dragen naar ofwel Mia Sahib of naar Saba Ghonday. Tijdens die maand vroegen de taliban aan jou om echt voor hen te komen werken. Ze wilden dat jij een talib zou worden. Je zei hen echter dat je de velden moest irrigeren en een familie had. Hierdoor werden ze kwaad.

Nadat jij een maand wapens had gedragen voor de taliban sprak jouw moeder haar bezorgdheid hieromtrent uit tegen jouw maternale oom M. (...), haar broer. Ze dachten dat er iets kon gebeuren met jou en besloten dat het beter was dat jij zou vertrekken. Jouw oom M. (...) regelde een smokkelaar en een dag later vertrok je.

Je verliet Afghanistan en reisde via Iran, Turkije, Bulgarije, Servië, Hongarije, Oostenrijk, Zwitserland en Frankrijk naar België, waar je aankwam op 19 januari 2022. Hier diende je een verzoek om internationale bescherming in op 20 januari 2022, als niet-begeleide minderjarige. Bij terugkeer vrees je gedood te worden door de taliban daar jij weggevluht bent van hen. Sinds jouw vertrek uit het dorp heb je geen contact meer gehad met jouw familie.

Ter staving van jouw verzoek leg je een document van het Rode Kruis voor waarin jij een onderzoek aanvraagt om jouw familie op te sporen.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofde, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van jouw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend.

Meer bepaald werd er je een voogd toegewezen die jou bijstaat in het doorlopen van de asielprocedure; werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van jouw voogd en advocaat die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van jouw verklaringen rekening gehouden met je jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in je land van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kunt voldoen aan jouw verplichtingen.

Na grondig onderzoek van jouw verklaringen, van de concrete en actuele situatie in jouw land van herkomst en van alle elementen uit jouw dossier, dient te worden vastgesteld dat je onvoldoende gegevens of elementen hebt aangebracht op basis waarvan ten aanzien van jou kan worden besloten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie of

een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 §2 van de Vreemdelingenwet.

Bij terugkeer naar Afghanistan vrees je gedood te worden door de taliban, daar jij weggevlucht bent van hen toen ze wilden dat jij een echte talib zou worden. Het Commissariaat-generaal (CGVS) meent echter dat je er niet in slaagt deze vrees aannemelijk te maken doorheen het persoonlijk onderhoud.

In eerste instantie verwijst jij naar de verdwijning van jouw vader daar hij ervan beschuldigd werd een spion te zijn door de taliban. Het is echter weinig aannemelijk dat jouw vader beschuldigd en meegenomen werd. Deze beschuldigingen jegens jouw vader door de taliban houden vooreerst geen steek. Zo had jouw vader helemaal niets te maken met het gevecht dat uitbrak. Jullie waren doodgewoon onderweg van de velden naar huis toen het gevecht begon en jouw vader geraakt werd door een kogel in zijn been (CGVS, p.16). Je geeft zelf aan dat jouw vader geenszins betrokken was en dat jullie na de irrigatie van de velden naar huis gingen. Het blijft bijgevolg een raadsel hoe jouw vader informatie van de taliban zou hebben kunnen bekomen om vervolgens door te spelen aan de overheid. Hij was immers een gewone landbouwer zonder enige contacten met de overheid noch de taliban. Er kan dan ook geen enkel oorzakelijk verband gelegd worden tussen het uitgebroken gevecht en jouw vader. Verder had jouw vader nooit eerder problemen gekend met de taliban, had hij nooit eerder bedreigingen gekregen en was dit de eerste dat ze hem dergelijke beschuldiging ten laste legden (CGVS, p.16, 17). De beschuldigingen van de taliban slaan bijgevolg nergens op, daar er geen enkele reden is waarom de taliban jouw vader als spion zouden beschouwen. Bovendien lijkt deze beschuldiging als spion ook een pure gok langs jouw zijde. Zo hebben de taliban hier zelf nooit iets omtrent gezegd. Ook toen ze jouw vader thuis meenamen, zeiden ze helemaal niets (CGVS, p.17). Jou gevraagd hoe jullie dan wisten dat het om spionage ging als de taliban hier niets van gezegd hadden, geef jij aan dat je het niet weet. Jij maakt bijgevolg een pure veronderstelling, hetgeen de geloofwaardigheid en objectiviteit van deze hele situatie doet kelderen. Het feit dat de taliban jouw vader ervan beschuldigden een spion te zijn, kan ergo op weinig geloofwaardigheid rekenen.

Zelfs indien het geloofwaardig zou zijn dat jouw vader als spion verdacht werd, quod non, kan ook geen geloof gehecht worden aan de verdwijning van jouw vader en de nasleep hiervan. Zo blijf jij ten eerste zeer vaag omtrent het moment dat de taliban jouw vader thuis kwamen meenemen en komen jouw verklaringen niet doorleefd over. Eerst werd jou de vraag gesteld om meer te vertellen over het moment dat jouw vader werd meegenomen (CGVS, p.16). Hierop antwoordt jij slecht dat hij werd meegenomen en dat ze jou daarna hebben meegenomen. Vervolgens werd gevraagd meer in detail te vertellen en werden meer gedetailleerde vragen gesteld. Telkens ben jij slechts in staat om zeer summiere antwoorden te geven en blijf jij op de vlakte. Er werd gevraagd waar jullie zich bevonden in het huis toen, waarop jij louter herhaalt "wij zaten gewoon thuis". Er werd opnieuw in detail gevraagd in welke kamer, waarop jij zegt "ik weet dat allemaal niet". Jou gewezen op het feit dat je aangaf thuis te zijn op het moment dat de taliban jouw vader meenemen en jou nogmaals gevraagd in welke kamer van het huis jij je toen bevond, stel je "ik zat buiten op mijn eigen bed" (CGVS, p.17). Voorts slaag je er niet in enige inschatting te maken van hoeveel talibanleden het huis binnenkwamen. Ook zouden ze louter gevraagd hebben aan jouw vader om mee te gaan, maar zouden ze verder helemaal niets gezegd hebben. Indien de taliban jouw huis echter binnenvielen om uit het niets jouw vader meenemen en jij hierbij aanwezig was, kan verwacht worden dat jij, rekening houdend met jouw leeftijd, hier doorleefde en gedetailleerde verklaringen omtrent kunt afleggen. Dat jij dermate vage antwoorden geeft, geen enkel detail vertelt en zelfs bepaalde zaken niet lijkt te weten, doet compleet afbreuk aan de geloofwaardigheid van deze ontvoering. Daarbovenop zou jij geen enkel lid van de taliban herkend hebben en kan je geen enkele naam opnoemen (CGVS, p.17). Nochtans waren het de taliban die de controle hadden over jouw dorp en waren ze alom aanwezig (CGVS, p.6). Zo kwamen ze ook ushr en eten vragen aan de dorpingen. Dat jij bijgevolg geen enkele van deze lokale talibanleden zou herkennen, doet bevreemdend aan. Jouw verklaringen komen derhalve opnieuw vaag over, waardoor de geloofwaardigheid van jouw verklaringen verder op de helling komt te staan. Hoewel rekening dient te worden gehouden met jouw jeugdige leeftijd kan ook van een minderjarige verzoeker verwacht worden dat deze gedetailleerde verklaringen aflegt en ernstige pogingen onderneemt om zich te informeren, al dan niet nadien de feiten, met betrekking tot de essentiële elementen van zijn relaas waarvan jij geen kennis hebt, in casu quod non. In het kader van jouw vage verklaringen bemerkt het CGVS tevens dat jouw vader een kogel in zijn been kreeg, maar jullie hier louter een verbandje rond wikkelden. Deze situatie doet echter de wenkbrauwen fronsen. Gevraagd of jullie er niet aan gedacht hadden om naar het ziekenhuis te gaan, geef jij aan "nee het was 's nachts" (CGVS, p.16). Vervolgens polste het CGVS of dat de volgende dag niet kon, waar jij opnieuw negatief op antwoordde. Dat dit zelfs geen optie leek te zijn, nadat jouw vader een kogel in zijn been kreeg, is toch ten zeerste opmerkelijk.

Voorts is het danig merkwaardig dat jouw familie geen enkele stappen ondernam na de ontvoering van jouw vader. Jullie probeerden geenszins hem terug te vinden of vrij te krijgen. Jou gevraagd wat jullie deden nadat jouw vader werd meegenomen, stel je: "we stonden daar te wenen, wat zouden we anders hebben kunnen doen" (CGVS, p.17). Daarna gingen sommige familieleden terug slapen en ook de dagen hierop volgend deden jullie niets. Indien jouw vader echter meegenomen werd, is het ten zeerste frappant dat jullie hier geen enkele reactie op lijken te hebben. Dat jouw familie zelfs niet lijkt stil te staan bij het zoeken naar een oplossing, want "wat zouden we anders hebben kunnen doen", tart alle verbeelding. Dat jij nog verklaart dat niemand dit kon doen aangezien jij de oudste was, is allesbehalve afdoende. Zo kan verwacht worden dat jouw familie er alles aan zou doen om enige informatie omtrent jouw vader te bekomen en alle mogelijke stappen zou ondernemen om hem vrij te krijgen. Gevraagd of jouw maternale oom niet kon helpen, daar hij ook jou geholpen had met jouw vertrek, blijf je louter herhalen dat niemand met de taliban kon discussiëren (CGVS, p.18). Hetgeen de afwezigheid van ook maar enige inspanning door jouw familie opnieuw niet uitklaart. Vervolgens werd jou nog een voorbeeld gegeven, namelijk of jullie nooit overleg pleegden met de dorpsouderen (CGVS, p.18). Jij geeft aan dat de dorpsouderen geld vroegen en dat jullie geen geld hadden. Het is vooreerst merkwaardig dat de dorpsouderen geld zouden vragen om personen te helpen. Zij zijn in de Pashtou cultuur immers de personen van het dorp bij wie de dorpingen altijd terecht kunnen met hun problemen. Dat ze telkens geld zouden vragen in dergelijke rol, doet bevreemdend aan. Verder is het allerminst geloofwaardig dat jouw familie geen geld zou gehad hebben indien de dorpsouderen effectief betaald wilden worden. Opnieuw kan verwacht worden dat jouw familie alle middelen zou uitputten om jouw vader te bevrijden. Dat jouw familie hiertoe geenszins bereid leek te zijn, doet dermate afbreuk aan de geloofwaardigheid van deze ontvoering. Waar jij nog opwerpt dat jullie zelfs geen geld hadden om te eten, merkt het CGVS op dat jij niet zoveel later vertrok uit Afghanistan en er toen wel een grote som geld werd vrijgemaakt voor jouw reis. Dat jullie op het moment van de ontvoering van jouw vader financieel aan de grond zouden gezeten hebben, maar een maand later wel in staat waren jouw reis te financieren, is allesbehalve aannemelijk. Het CGVS bemerkt bijgevolg dat er geen geloof kan worden gehecht aan de ontvoering van jouw vader. Voor zover kan blijken, verblijft jouw vader bijgevolg gewoon verder in het dorp bij jouw familie.

In tweede instantie vrees jij de taliban daar jij voor hen moest werken maar na een maand het land ontvluchtte. Opnieuw kunnen jouw verklaringen hieromtrent niet overtuigen. Het is ten eerste een raadsel waarom jij precies voor de taliban zou moeten werken en je zou moeten aansluiten. Zo dient er op gewezen te worden dat uit de beschikbare informatie (EASO Recruitment by armed groups beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/Afghanistan_recruitment.pdf, het EUAA-rapport Afghanistan. Targeting of Individuals van augustus 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf en de EUAA Country Guidance van januari 2023 <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-afghanistan-january-2023>) blijkt dat de taliban zelden gebruik maakt van gedwongen rekrutering omdat ze voldoende vrijwilligers hebben die zich bij hen willen aansluiten. Rekrutering door de taliban is doorgaans gebaseerd op lokale verankering. Er wordt beroep gedaan op familiale en clanloyaliteit, tribale banden, persoonlijke vriendschappen, sociale netwerken en gemeenschappelijke belangen. Individuele en gedwongen rekrutering zoals door u wordt beschreven, komt slechts zelden voor. Doorgaans beschikken de taliban immers over voldoende vrijwilligers. Dat een dergelijke rekrutering zou plaatsvinden zonder enige tussenkomst van de lokale vertegenwoordigers is in de tribale Afgaanse samenleving dan ook veeleer ongeloofwaardig. Jij slaagt er bovendien niet in in concreto aannemelijk te maken dat jouw persoonlijk geval afwijkt van de hiervoor geschetste rekruteringswijze van de taliban. Zo was jij de enige van het dorp die moest helpen met het dragen van de wapens en waren de andere jongens die mee op pad waren leden van de taliban (CGVS, p.19). Dat jij bijgevolg plots als enige van het dorp zich zou moeten aansluiten en helpen bij het wapenvervoer van de taliban, is niet aannemelijk. Daarbovenop weten de taliban geenszins of jij te vertrouwen bent inzake dit wapenvervoer. Zo zou jouw vader volgens jouw verklaringen als spion gezien worden door de taliban. Dat ze dan ook uitgerekend jou zouden gebruiken voor het transporteren van hun wapens en hun geheime wapenlocatie aan jou zouden blootgeven, tart alle verbeelding.

Verder is de methode van de taliban, zoals jij deze voorstelt, wel zeer amateuristisch en tijdrovend. Dat de taliban jou telkens thuis kwamen halen, zij wapens vasthadden, jij deze moest dragen en hen moest volgen, doet bevreemdend aan. Wat ze hiermee zouden winnen, is volledig onduidelijk. Daarbovenop lijkt je hierbij tevens overbodig te zijn. Waar jij nog stelt dat jij moest helpen, daar ze veel wapens moesten dragen en dit niet één dag maar verschillende dagen deden (CGVS, p.19), dient opnieuw opgemerkt te worden dat in deze werkwijze alle efficiëntie ontbreekt. Indien er danig veel wapens

moesten vervoerd worden, kan verwacht worden dat de taliban hier een grotere groep mensen voor mobiliseert of een efficiënte methode voor uitwerkt zodat deze wapens snel ter plaatse zijn, in plaats van een maand lang enkel jou thuis te komen ophalen om te helpen dragen. Deze handelingen van de taliban zijn dan ook weinig aannemelijk. Ook ben jij slechts in staat zeer summiere informatie te verschaffen. Je hebt geen enkel idee wie deze talibanleden waren. Nochtans zou je een maand voor hen gewerkt hebben en wilden deze talibanleden jouw vertrouwen winnen daar ze wilden dat je zelf een talib werd. Dat jij in een maand tijd nooit eens hun naam zou vernomen hebben en deze talibanleden zichzelf nooit zouden voorgesteld hebben, is weinig geloofwaardig. Voorts geef jij op het CGVS aan dat jij elke nacht terug naar huis ging en de taliban jou in de ochtend terug kwamen halen (CGVS, p.19). Echter bij de DVZ werd er jou gevraagd waar je logeerde gedurende die maand en antwoordde jij dat je soms naar huis ging en soms bij de taliban verbleef (Vragenlijst CGVS, p.2). Jou hiermee geconfronteerd op het CGVS blijf jij volhouden dat je 's nachts niet gezegd hebt (CGVS, p.19). Louter blijven volharden in jouw eerdere verklaringen, schenkt echter geen klare wijn. Ook sprak je op de DVZ over het feit dat de taliban jou geslagen hadden en vervolgen zeiden 'begin maar' (Vragenlijst CGVS, p.2). Op het CGVS rep je dan weer geen woord over eventuele slagen. Hier spreek je louter over de vraag om mee te komen, waarop jij uit schrik niets kon zeggen en meteen mee moest gaan (CGVS, p.18). Dat je niet in staat bent om eenduidige en gedetailleerde verklaringen af te leggen omtrent dergelijke essentiële elementen in jouw asielaanvraag, ondermijnt de geloofwaardigheid ervan.

Tevens wilden de taliban dat jij meer zou doen dan enkel wapens dragen en dat je een echte talib zou worden (CGVS, p.21). Jij gaf aan dat het onmogelijk was om de eisen van de taliban te weigeren. Indien iemand iets zou weigeren of in discussie zou gaan, dan zou deze onmiddellijk gedood worden (CGVS, p.6, 15). Vlakaf weigeren zou jij ook niet gedurfd hebben (CGVS, p.21). Toch kon jij blijkbaar onder de eis van de taliban uit komen, daar jij geen talib werd. Indien men de taliban echter niets kan weigeren, doet dit ten eerste de wenkbrauwen fronsen. Je geeft aan dat je een smoesje verzon en zei dat je voor de velden en de familie moest zorgen (CGVS, p.22). Dit betreft inderdaad geen vlakaf negatief antwoord, echter ga jij met deze smoes geenszins in op hun eis en probeer je hier nog steeds van onder te muizen. Dat de taliban dit niet zouden doorhebben en zouden akkoord gaan met jouw smoes, lijkt dan ook weinig waarschijnlijk. Dat de taliban daarenboven geen verdere actie ondernamen na jouw negatief antwoord, doet vele vragen rijzen. Zo werden de taliban boos en zeiden van 'nee', maar deden ze verder helemaal niets. Je lijkt de werkwijze van de taliban dan ook naar jouw hand te zetten naargelang de situatie zich voordoet. Dat ze mensen die iets weigeren onmiddellijk zouden doden, maar in jouw geval enkel maar boos zouden zijn en geen verdere actie ondernemen, is allerminst geloofwaardig. Bovendien is het danig merkwaardig dat de taliban jou na hun eis en jouw weigering gewoon terug naar huis lieten gaan (CGVS, p.22). Op deze manier brengen ze jou immers op de hoogte van hun bedoelingen en geven ze jou hierna alle kansen om de benen te nemen. Deze tegenstrijdigheden in hun werkwijze doen verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van deze rekrutering. Jouw vermeende problemen met de taliban overtuigen dan ook niet.

Overigens blijft het een raadsel waarom jij voor de periode van een maand zou blijven werken voor de taliban. Het was jouw moeder die na een maand tijd haar bezorgdheid uitte tegen jouw maternale oom (CGVS, p.20). Nochtans had jij reeds na dag één bij de taliban verteld aan jouw moeder wat jij moest doen. Dat zij hiermee een maand wachtte en niet vroeger haar bezorgdheid zou uiten over een voor jou dermate risicovolle situatie, doet bevreemdend aan. Zeker daar volgens jouw verklaringen haar echtgenoot reeds door de taliban zou meegenomen zijn en ze geen enkele reden had om de taliban te vertrouwen. Jouw laattijdig vertrek ondermijnt dan ook verder de geloofwaardigheid van jouw vermeende rekrutering. Voorts kon jij ook zonder enige problemen jouw dorp en regio verlaten, terwijl de taliban hier de controle hadden (CGVS, p.6, 21). Nochtans moest je van jouw huis naar de weg lopen om daar een pick-up tegen te houden die jou kon vervoeren (CGVS, p.21). Dat ook dit zonder problemen verliep, versterkt louter verder de ongeloofwaardigheid van jouw vermeende problemen met de taliban.

Tenslotte stipt het CGVS nog aan dat er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat je geen contact meer zou hebben met jouw familie. Verschillende elementen dienen opgemerkt te worden. Ten eerste is het zeer merkwaardig dat jouw familie bij jouw vertrek geen enkele afspraak zou gemaakt hebben met jou inzake verdere communicatie nadat je het land uit was (CGVS, p.25). Indien jij immers op het punt stond het dorp te verlaten en jouw familie voor een lange tijd niet meer zou zien, is het weinig aannemelijk dat jouw moeder en oom hier helemaal niets omtrent zouden gezegd hebben of niet zouden anticiperen op eventueel toekomstig contact. Ten tweede geef jij twee redenen op waarom er bij jouw vertrek geen gsm gekocht werd voor jou, maar kunnen beide verklaringen niet overtuigen. Enerzijds geef jij aan dat je niet vertrouwd was met een gsm (CGVS, p.11) en dat je een gsm niet kon

gebruiken (CGVS, p.24). Nochtans is een simpele gsm zeer gemakkelijk in gebruik en zou er jou gemakkelijk kunnen uitgelegd worden hoe je iemand moet opbellen. Dit argument is dan ook niet aannemelijk. Anderzijds vertelde je dat een gsm veel te duur was en stelde je de vraag waar je een gsm moest gehaald hebben daar je in een dorp woonde (CGVS, p.24). Dat jouw maternale oom, die hielp bij het regelen van jouw reis en vertrek, geen kennis zou gehad hebben omtrent de plekken waar je (goedkoper) een gsm kon kopen, zoals in het districtscentrum of een grotere stad, valt niet realistisch te noemen. Bovendien dient bemerkt te worden dat jouw familie wel in staat was om jouw vertrek te financieren en (een deel van) jouw reis. Dat het bijgevolg onmogelijk zou geweest zijn om te investeren in een simpele gsm, valt weinig waarachtig te noemen.

Ten derde werd jou gevraagd of jouw maternale oom M. (...) dan ook niet in het bezit was van een gsm (CGVS, p.24). Hierop reageerde jij 'hij misschien wel'. Het is echter allesbehalve geloofwaardig dat jij hier enige twijfel omtrent uit en niet concreet op de hoogte bent of hij al dan niet een gsm zou hebben. Dit is immers ongelofelijk belangrijk inzake de communicatie die jij zou hebben met jouw familie. Dat je hier niet in concreto op kunt antwoorden, ondermijnt de geloofwaardigheid van het feit dat je geen contact hebt met jouw familie. Ten vierde is het zeer ongebruikelijk dat jouw oom M. (...) geen contact onderhouden zou hebben met de smokkelaar toen jij onderweg was. Zo moet er ongetwijfeld informatie uitgewisseld zijn omtrent jouw locatie en de betalingen. Meestal wordt een bepaald bedrag slechts betaald wanneer de persoon onderweg aangekomen is in een ander land. Ten vijfde kwam jij naar België, daar een neef van jouw vader N. (...) reeds in België verbleef (CGVS, p.11, 12). N. (...) zou voor zijn vertrek van iedereen afscheid zijn komen nemen, waardoor iedereen op de hoogte was van zijn komst naar België (CGVS, p.24). Daarna leken jullie geen contact meer te hebben. Dit afscheid dateert echter reeds van vele jaren geleden, daar N. (...) in België een verzoek om internationale bescherming indiende 13 augustus 2012. Hoe jullie zoveel jaar later zeker wisten dat N. (...) nog steeds in België verbleef en of hij goede ervaringen had met dit land, blijft een raadsel. Tevens weet jij niet of N. (...) nog contact heeft met mensen in Afghanistan (CGVS, p.12). Deze situatie roept vele vragen op en doet het vermoeden rijzen dat er wel degelijk nog contact moet geweest zijn tussen jouw (ruimere) familie en N. (...). Dat N. (...) dan ook op dit moment geen enkele contacten meer zou hebben in Afghanistan die hem aan jouw familie kan linken, is weinig geloofwaardig. Verder zou jij hier in België bellen naar mensen die afkomstig zijn uit het district Hesarak, maar zeggen deze personen dat ze geen nummers hebben van iemand daar (CGVS, p.12). Dat hier echter niemand enige contactgegevens zou hebben van een familielid of kennis in desbetreffend district komt weinig waarachtig over. Alle bovenstaande elementen maken dat er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat jij geen contact meer zou hebben met jouw familie in Afghanistan. Ook zijn er geen redenen om te denken dat zij elders zijn gaan wonen. Zo zijn de vermeende problemen met de taliban die jij en jouw familie zouden gekend hebben niet geloofwaardig en kan aangenomen worden dat zowel jouw familie als ook jouw maternale oom M. (...) nog steeds in het district Hesarak van de provincie Nangarhar verblijven. Zoals supra besproken kan evenmin geloof worden gehecht aan de ontvoering van jouw vader zoals jij deze beschrijft. Er kan dan ook niet zomaar aangenomen worden dat hij niet meer in het dorp verblijft. Bij een terugkeer naar Afghanistan heb jij bijgevolg nog steeds een familiaal netwerk waarop jij kan terugvallen.

Volledigheidshalve sprak jouw advocaat nog over het feit dat jij vatbaar bent voor onze (Belgische) waarden en normen (CGVS, p.26). Ook dat jonge personen deze onbewust overnemen en dat jij hierdoor bij een terugkeer in de problemen zou komen. Vooreerst dient opgemerkt te worden dat jijzelf geen problemen uitte omtrent jouw levenswijze bij een eventuele terugkeer naar Afghanistan. Er werd jou duidelijk gevraagd of er naast de problemen met de taliban die je uiteenzette tijdens jouw asielaanvraag nog redenen zijn waarom je uit Afghanistan vertrok of nu nog andere redenen zijn waarom je niet kunt terugkeren, waarop jij zelf negatief antwoordde (CGVS, p.14). Indien je werkelijk van mening bent dat je in geval van terugkeer een vrees voor vervolging dient te koesteren omdat je verwesterd zou zijn, of als dusdanig zou gepercipieerd worden, kan worden aangenomen dat je dit asielmotief zelf en op eigen initiatief kenbaar zou maken. Verder moet er in dit verband op gewezen worden dat de in Afghanistan aanwezige beperkingen, zoals bijvoorbeeld kledij en sociale omgang, gebaseerd zijn op de heersende culturele normen en waarden en algemene in Afghanistan geldende regels betreffen. Jij toont echter niet aan dat bovenstaande elementen deel uitmaken van of dermate fundamenteel zijn voor jouw identiteit of morele integriteit dat er van jou niet mag verwacht worden dat je dit opgeeft indien je hierdoor concrete en geloofwaardige problemen met derden zou riskeren. Evenmin heb jij aannemelijk gemaakt dat deze levensstijl een uiting is van jouw politieke of religieuze overtuiging. Zo heb je de eerste vormende jaren van jouw leven doorgebracht in Afghanistan. Je volgde er religieuze lessen en werkte op de velden (CGVS, p.8). Supra kon geen geloof worden gehecht aan het feit dat je geen contact meer zou hebben met jouw familie en dat je bij terugkeer kunt rekenen op een familiaal netwerk. Tevens ben je nog maar minder dan anderhalf jaar in België en stel je zo'n 10 tot 15% het Nederlands te beheersen (CGVS, p.5).

Je spreekt Pashtou en een klein beetje Dari en maakt hier nog steeds gebruik van een Pashtou tolk. Een louter ontwikkelde westerse levensstijl en deelname aan de Belgische samenleving is, hoewel verdienstelijk, in beginsel geen afdoende reden om te worden erkend als vluchteling. Daarbij dient te worden beklemtoond dat enige mate van integratie niet per definitie inhoudt dat je in die mate verwesterd zou zijn, dat een terugkeer naar Afghanistan voor jou onmogelijk zou zijn. Je bent er dan ook niet in geslaagd aan te tonen dat je dermate verwesterd zou zijn dat jij je niet meer zou willen of kunnen schikken naar de in Afghanistan vigerende wetten, regels en gebruiken, en dat je bij een terugkeer naar Afghanistan aldaar niet zou kunnen aarden en jouw leven er niet zou kunnen opnemen en uitbouwen.

Het document omtrent de procedure bij het Rode Kruis levert verder geen bewijs ten aanzien van jouw vermeende problemen met de taliban gezien het louter jouw aanvraag betreft tot onderzoek naar jouw familie. Verder leg jij geen andere documenten voor.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van januari 2023 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-afghanistan-january-2023>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afghaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot

slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, de COI Focus Afghanistan: Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022 van 23 september 2022 en de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenden zich af in 2022.

UNAMA registreerde in de tien maanden na 15 augustus 2021 in totaal 2.106 burgerslachtoffers (waarvan 700 dodelijke), voornamelijk ten gevolge van aanslagen van ISKP op niet-militaire doelwitten waarbij vooral religieuze minderheden werden getroffen en, in mindere mate, als gevolg van 'unexploded ordnance'. Ditzelfde patroon zette zich verder in de tweede helft van 2022. UCDP registreerde in de periode tussen de machtsovername in augustus 2021 en 22 oktober 2022 1.086 dodelijke burgerslachtoffers.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front, voornamelijk in Panjshir en aangrenzende noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban en tegen sjiitische burgers.

ISKP gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban, vooral in landelijke regio's, dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals zelfmoordaanslagen, berymbommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakte. Na een kalmere periode in het

einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 was er sinds april opnieuw sprake van een patroon van aanslagen van ISKP op voornamelijk sjiitische doelwitten in stedelijke gebieden. Grootschalige aanslagen vonden in de maanden die volgden voornamelijk plaats in Kabul en waren gericht tegen de sjiitische gemeenschap aldaar. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevinden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten.

ACLED registreerde in de periode van 15 augustus 2021 tot 21 oktober 2022 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul en Panjshir, gevolgd door Baghlan, Nangarhar en Takhar. Dodelijke slachtoffers vielen er volgens UCDP in de periode tussen 16 augustus 2021 en 22 oktober 2022 in hoofdzaak in de provincie Kabul. De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. UNOCHA rapporteerde in de periode 1 januari – 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateerde van voor de machtsovername door de taliban. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

Jij bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Afghanistan actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat je louter door jouw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van je leven of je persoon zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Je laat na het bewijs te leveren dat je specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met jouw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Afghanistan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in jouw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat jij een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socio-economische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precaire leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel "in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn", een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precaire leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn; onder andere is het gemiddelde inkomen met een derde gedaald, is de tewerkstellingsgraad gedaald, en bevindt een deel van de bevolking zich in een situatie van voedselonzeekerheid of loopt ze het risico om in zulke situatie terecht te komen. UNOCHA geeft aan dat 55 % van de bevolking in 2022 humanitaire hulp nodig heeft (waarvan 9,3 miljoen personen in 'extreme need') en WFP geeft aan dat meer dan de helft van de bevolking voedselonzeekerheid kent.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypotheses dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: “a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren”. Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat “In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden er tegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd.” (HvJ 18 december 2014 (GK), M’Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat “Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.”. Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een algemene precare socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat specifiek en individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet opzettelijk werd ontzegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M’Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van januari 2023 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Forcus_Kabul_City_Mazar_Shari en de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van ‘hulpverzadiging’ en ‘overuitgaven’, wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een

negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Dit heeft slechts een beperkte impact gehad op de Afghaanse economie. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socio-economische en humanitaire situatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en de overstromingen van de zomer van 2022 een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hoewel het economische beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt uit de beschikbare landeninformatie verder niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

Jij toonde evenmin aan dat je bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij je niet in staat zou zijn om in jouw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) en EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf) kan niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Vlak na de machtsovername door de taliban werd het internationaal luchtverkeer van en naar Afghanistan opgeschort, maar dit werd hervat in de eerste helft van 2022. Ook paspoorten werden opnieuw afgeleverd door de taliban. Sommige personen konden geen paspoort verkrijgen. Er werd gerapporteerd dat personen aan de grens werden verhinderd om het land te verlaten of aan checkpoints werden gecontroleerd. Het gaat over personen met een specifiek profiel, voornamelijk gelinkt aan de voormalige overheid en veiligheidsdiensten. Voor het overige zijn er weinig directe beperkingen opgelegd en kunnen burgers zich vrij verplaatsen.

Uit de landeninformatie blijkt niet dat in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen het risico lopen dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en stelt dat dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. De taliban riep daarnaast meermaals op aan Afghanen in het buitenland om terug te keren naar Afghanistan.

Voorts werd er gerapporteerd over enkele terugkeerders die het slachtoffer werden van geweld. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat deze incidenten verband houden met hun specifieke profiel, en niet gerelateerd waren aan hun verblijf buiten Afghanistan. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In jouw geval haal je geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat je, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit jouw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat jij voor jouw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat jij een specifiek profiel hebt dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban je niet zal viseren bij een terugkeer naar jouw land van herkomst. Bovendien breng jijzelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat je in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. Jij dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijf je echter in gebreke.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. Je bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

In wat zich aandient als een enig middel is verzoeker de mening toegedaan dat hij aanspraak kan maken op de vluchtelingenstatus. Hij stelt te volharden dat hij steeds de waarheid heeft verteld en voert na enkele theoretische beschouwingen het volgende aan:

“4.2.6. Door het Commissariaat -Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen wordt gesteld dat verzoeker onvoldoende informatie kon geven met betrekking tot de beschuldigingen van de taliban naar zijn vader toe, de ontvoering van zijn vader en de poging tot recrutering van verzoeker door de taliban.

Verzoeker kan vooreerst maar herhalen dat hij alles heeft verteld wat hij wist.

Verzoeker zal de nodige inspanningen leveren om bijkomende informatie en documenten te bekomen.

Verzoeker heeft naar aanleiding van de negatieve beslissing van verwerende partij onmiddellijk nieuwe pogingen ondernomen om contact te leggen met zijn familie.

Van zodra verzoeker deze bijkomende informatie in zijn bezit zou hebben, zal verzoeker niet nalaten deze aan Uw Raad over te maken.

Verzoeker verliet Afghanistan toen hij amper 13 jaar oud was. Niettemin verwacht verwerende partij dat verzoeker zich dient te gedragen, te handelen en te reageren als een volwassene. Dat verzoeker in deze eerder op een naïeve wijze is te werk gegaan, kan hem gelet op zijn jonge leeftijd niet ten kwade worden geduid. Verzoeker erkent dat hij niet altijd gedetailleerde informatie kan geven. Verzoeker kan enkel maar herhalen dat hij verteld heeft wat hij wist. Verzoeker kan enkel maar mededelen wat hij vaak – uit tweede hand – heeft vernomen. Verwerende partij doet uitschijnen alsof verzoeker zelf de beslissing zou genomen hebben om Afghanistan te verlaten. Het moge duidelijk zijn dat de volwassen personen uit zijn netwerk de risico-analyse hebben gemaakt voor verzoeker en voor hem beslist hebben dat hij Afghanistan moest verlaten. Een minderjarige kan deze beslissing niet nemen. Een minderjarige heeft hier de middelen niet eens voor.

4.2.7. Verzoeker wijst erop zo er sprake zou zijn van tegenstrijdigheden, deze tegenstrijdigheden pas gevonden kunnen worden na een minutieus vergelijken van beide verklaringen. Deze kleine tegenstrijdigheden zullen niet zwaarwichtig genoeg zijn om daaruit af te leiden dat het relaas van verzoeker weinig aannemelijk zou zijn. Verzoeker wijst er tevens op dat in zoverre er sprake is van incoherenties, quod non, deze incoherenties geenszins de kern van zijn asielaas raken. Zij verhinderen helemaal niet om aan dit relaasgeloof te hechten

Verzoeker wijst erop dat verwerende partij zelf veel eigen interpretaties van de feiten maakt, zonder dat deze interpretaties gesteund zijn op objectieve informatie. Evenmin kan zomaar gesteld worden dat aan de interpretaties van verwerende partij meer waarde kan worden gehecht dan aan de uitleg die door verzoeker werd gegeven.”

Verzoeker wijst er ook op dat er niet kan ontkend worden dat hij een risicoprofiel heeft, nu hij als minderjarige door de taliban werd verzocht om zich bij hen te voegen. Hij citeert algemene informatie waaruit kan blijken dat het rekruteren van kinderen een gekend fenomeen is en hekelt dat de adjunct-commissaris ten onrechte stelt dat er van gedwongen rekrutering geen sprake kan zijn en al te makkelijk stelt dat hij zich had moeten informeren of deze praktijken op heden nog plaats vinden. Hij verwijst nog naar de beleidsnota van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: CGVS) en betoogt als volgt:

“Verzoeker (en zijn familie) wordt ervan verdacht de taliban verraden te hebben, hetgeen duidelijk geschraagd wordt door de reactie van de taliban ten aanzien van de familie van verzoeker. Verzoeker en zijn familie hebben zich niet geschikt naar de eisen van de taliban, waardoor hij door de Taliban wordt gezien als een spion en verrader. Er wordt hem dus een gewijzigde politieke overtuiging en houding ten aanzien van religie toegeschreven, hetgeen volgens artikel 48/3, §5 Vw. volstaat voor een gegronde vrees voor vervolging

Er kan geen bescherming van de Afgaanse staat worden ingeroepen in de zin van artikel 48/5, §2 Vw. Er is immers geen doeltreffend juridisch systeem voor opsporing, gerechtelijke vervolging en bestraffing van handelingen die vervolging vormen. De taliban kan niet worden beschouwd al een actor van bescherming. Het gebrek aan het recht op een eerlijk proces en de aard van bestraffingen binnen het justitie mechanismen van de taliban zorgen ervoor dat dit niet kan worden beschouwd als een legitieme vorm van bescherming. Rekening houdende met hun geschiedenis van mensenrechtenschendingen kan er momenteel geconcludeerd worden dat de taliban niet kunnen worden beschouwd als een actor van bescherming die in staat is om effectieve, niet-tijdelijke en toegankelijke bescherming te bieden.

Gezien de taliban geen actor van bescherming is, dringt de vraag naar een intern vestigingsalternatief zich niet op In de “Country Guidance Afghanistan” van EUAA van april 2022 wordt bovendien terecht

geconcludeerd dat momenteel een intern vestigingsalternatief in geen enkel deel van Afghanistan aan de orde is."

Bovendien meent verzoeker dat hij dient beschouwd te worden *"als behorende tot de groep van jonge 'verwesterde' Afghanen"* en dat dit een grond vormt voor vervolging door de taliban en de gemeenschap. Hij voert een algemeen theoretisch betoog over het begrip 'sociale groep' en over (de risico's van gepercipieerde) verwestering en wijst wat betreft zijn persoonlijke situatie op het volgende:

"Er kan niet voorbijgegaan worden aan het feit dat verzoeker een deel van zijn puberteit, een belangrijke en bijzondere fase in de ontwikkeling van een jongeren die essentieel is in het vormen van een wereldbeeld en het aannemen van waarden en normen, in Europa heeft doorgebracht. Zijn jonge leeftijd maakt dat hij erg beïnvloedbaar is en dat kan worden aangenomen dat hij zich, gelet op de blootstelling aan de Belgische samenleving via school waar hij sociale contacten en vriendschappen heeft gesloten met Belgische jongeren, het verblijf in het opvangcentrum,..., onbewust westerse gedragingen en kenmerken eigen heeft gemaakt dat hij, gelet op zijn jonge leeftijd, niet steeds zal kunnen verbergen of waarvan hij zich zelf niets bewust zal zijn dat hij deze moet verbergen wanneer hij bij terugkeer naar zijn regio van herkomst in Afghanistan plaatselijke gebruiken en normen terug in acht moet nemen die inmiddels onder het taliban-regime aanzienlijk werden verstrengd. Dit brengt het risico mee dat hij onder aandacht van de taliban kan komen, hetzij op doorreis of bij een terugkeer naar zijn lokale gemeenschap. Er kan in deze niet voorbijgegaan worden aan de strenge sociaal-religieuze richtlijnen die door de taliban-autoriteiten thans uitgevaardigd zijn.

Gelet op zijn jonge leeftijd, het gegeven dat verzoeker uit een conservatief milieu in NANGARHAR afkomstig is, is het duidelijk dat verzoeker zich in een kwetsbare positie bevindt."

Daarnaast meent verzoeker dat rekening moet worden gehouden met de onduidelijkheid op heden over de perceptie en de potentiële behandeling van personen die op jonge leeftijd Afghanistan verlaten hebben.

Vervolgens voert verzoeker nog een algemeen theoretisch betoog over het voordeel van de twijfel, waarvan hij de mening is toegedaan dat dit hem minstens moet worden toegekend

In ondergeschikte orde meent verzoeker aanspraak te kunnen maken op de subsidiaire beschermingsstatus. Hij wijst erop dat de situatie in Afghanistan bijzonder precair is en meent dat hij een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon riskeert als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict omdat de provincie Nangarhar als zeer gevaarlijk moet worden beschouwd. Tevens hekelt hij dat de adjunct-commissaris heeft nagelaten een concrete analyse te maken van zijn district dat, evenals de omliggende districten, onder de controle staat van de taliban. Ook stelt hij dat hij *"(f)oltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing in zijn land van herkomst dreigt te ondergaan"*. Hij vat samen dat Afghanistan met verschillende crisissen tegelijkertijd kampt met de taliban als gemeenschappelijke deler en dat het op basis van rechtspraak en bevindingen die hij aanhaalt niet uitgesloten is dat de huidige humanitaire en socio-economische situatie in Afghanistan wel degelijk te wijten is aan doelbewuste handelingen van minstens één actor, de taliban. Ten slotte gaat verzoeker nog in op de tweede hypothese in het arrest 'Elgafaj' van het Hof van Justitie van de Europese Unie en stelt hij het volgende over zijn persoonlijke omstandigheden:

"Wat betreft de persoonlijk omstandigheden blijkt dat de verzoekende partij afkomstig is uit district Hesarak betreft op heden betwist gebied.

Tevens heeft verzoeker partij slechts een beperkte scholing gekregen en is hij reeds meerdere jaren geleden uit Afghanistan vertrokken.

Het administratief dossier bevat geen elementen die aan te tonen dat de verzoekende partij over voldoende maturiteit beschikt om ook bij een terugkeer naar Afghanistan de gevaarlijke situaties naar behoren in te schatten om zo zijn dorp van herkomst te bereiken en zijn familie die aldaar verblijft. Evenmin toont de verwerende partij dit aan.

Er kan redelijkerwijze aangenomen worden dat de verzoekende partij gelet op de bovenvermelde beschreven veiligheidssituatie, zijn langdurig verblijf in het buitenland, zijn psychische problemen en zijn beperkte scholing een groter risico loopt om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon wegens het willekeurig geweld dan andere burgers uit haar regio van herkomst.

Bovenstaande vaststellingen betreffen persoonlijke omstandigheden die kunnen worden aangemerkt als risicoverhogende factoren die, tezamen genomen, maken dat de verzoekende partij een kwetsbaar profiel heeft. Gelet op de nog steeds precaire, complexe en ernstige situatie in district Hesarak, leidt dit kwetsbaar profiel ertoe dat de verzoeker in vergelijking met andere burgers op weg naar district Hesarak over minder weerbaarheid beschikt om zich aldaar te beschermen of, indien nodig, deze bescherming te

verkrijgen. Deze persoonlijke omstandigheden hebben tot gevolg dat verzoeker, in vergelijking met een ander persoon, een verhoogd risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon ten gevolge van het willekeurig geweld.

Gelet op de bovenvermelde persoonlijke omstandigheden van verzoeker en mede in acht genomen de mate van het willekeurig geweld dat volgens de landeninformatie van de verwerende partij nog steeds aanwezig is, is verzoeker van oordeel dat hij in geval van terugkeer naar daar een reëel risico loopt ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.”

2.2. Stukken

2.2.1. Aan het verzoekschrift worden geen nieuwe stavingstukken gevoegd.

2.2.2. Op 28 november 2023 legt verwerende partij overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet) bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) een aanvullende nota neer waarin zij refereert aan het rapport “COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments” van EUAA van 4 november 2022, aan de “Country Guidance: Afghanistan” van EUAA van januari 2023, aan het rapport “Afghanistan Security Situation” van EUAA van augustus 2022, aan de COI Focus “Afghanistan. Veiligheidsincidenten (< ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022” van 23 september 2022, aan de COI Focus “Afghanistan. Veiligheidssituatie” van 5 mei 2022, aan de “Afghanistan Country Focus” van EASO van januari 2022, aan het rapport “Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city” van EUAA van augustus 2022, aan het “Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City” van EASO van augustus 2020, aan het rapport “Afghanistan: Targeting of individuals” van EUAA van augustus 2022 en aan het rapport “Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan” van UNAMA van juni 2023.

2.2.3. Bij een op 10 december 2023 neergelegde aanvullende nota voegt verzoeker overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet een brief van zijn voogd (stuk 1), een brief van zijn sociaal assistente, met een fotokopie van haar identiteitskaart (stuk 2), een klinisch verslag van 26 oktober 2023 (stuk 3), een verklaring van iemand van de Onthaalklas voor Anderstalige Nieuwkomers (OKAN) (stuk 4) en een psychologisch attest van 6 december 2023 (stuk 5).

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen beslissingen van de adjunct-commissaris beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-06, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133).

Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop.

2.3.2. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

Verzoeker verklaart bij terugkeer naar zijn land van herkomst, Afghanistan, te vrezen dat hij zal worden gedood door de taliban, die zijn vader hadden meegenomen omdat ze hem van spionage verdachten en van wie hij wegluchtte toen zij hem wilden rekruteren.

Daarnaast beroept hij zich in zijn verzoekschrift op een vrees voor vervolging omwille van (gepercipieerde) verwestering.

Op basis van de objectieve landeninformatie in het rechtsplegingsdossier kan wat dit laatste betreft de volgende analyse worden gemaakt.

De taliban hebben de grondwet van de voormalige Islamitische Republiek Afghanistan opgeschort en er werd een herziening van de bestaande Afghaanse wetten met de *sharia* aangekondigd. De visie van de taliban op de *sharia* is gebaseerd op de soennitische Hanafi-school van jurisprudentie, maar is ook beïnvloed door lokale tradities en tribale codes (EASO, *Afghanistan Country Focus* januari 2022, p. 25 e.v.). De taliban hebben verklaard dat zij zullen handelen overeenkomstig hun principes, religie en cultuur, waarbij zij het belang van de Islam benadrukken en aangeven dat niets kan ingaan tegen de Islamitische waarden. Om de interpretatie van de *sharia* te handhaven, heeft de *de facto* regering opnieuw het 'Ministry for Propagation of Virtue and Prevention of Vice' (*Dawat wa Ershad Amr bil-Maruf wa Nahi al-Munkar*) (hierna: MPVPV) opgericht (EASO, *Afghanistan Country Focus* januari 2022, p. 25 e.v.).

Hoewel het toepasselijke rechtskader onduidelijk blijft, heeft de *de facto* talibanregering, evenals de provinciale *de facto* regeringen, wel reeds verschillende decreten en richtlijnen uitgevaardigd. In juni 2022 rapporteerde UNSG dat het MPVPV de handhaving van een breed scala aan richtlijnen met betrekking tot buitenechtelijke relaties, kledingvoorschriften, het bijwonen van gebeden, muziek, het verbod op verdovende middelen en alcohol heeft verstrengd (EUAA, "*Afghanistan security situation*", augustus 2022, p. 29-31, en EUAA, "*Afghanistan targeting of individuals*", p. 41 ev.). In juli 2022 had UNAMA weet van ten minste 217 gevallen van "*wrede, onmenselijke en vernederende behandeling en bestraffing*", waaronder openbare geseling, afranseling en verbaal geweld tegen personen die zich niet hielden aan de uitgevaardigde regels en richtlijnen sinds de overname (UNAMA, "*Human Rights in Afghanistan: 15 August 2021 to 15 June 2022*", p. 17). Er bestaan hierbij lokale verschillen in de sociale normen en in de handhaving van deze normen (zie beschrijving van de handhaving ervan in verschillende provincies in EUAA, "*Afghanistan targeting of individuals*", p. 45-48). Een internationale analist vertelde de EUAA in maart 2022 dat sommige lokale afdelingen van het MPVPV de regels uitgebreider handhaven dan was voorzien door het *de facto* ministerie in Kabul. Een bron beschreef de provincies Takhar en Badakhshan als voorbeelden van gebieden waar het *de facto* ministerie zijn regels op een bijzonder gewelddadige manier handhaaft (EUAA, "*Afghanistan targeting of individuals*", p. 45). Er is ook onduidelijkheid over wat kleine overtredingen van de *sharia* zijn en hoe deze dienen te worden bestraft (voetnoot 152: Sabawoon Samim, "*Policing Public Morality: Debates on promoting virtue and preventing vice in the Taliban's second Emirate*", 15 juni 2022, in EUAA, *Afghanistan security situation*, augustus 2022, p. 30).

In het bijzonder wat betreft "*zina*" – d.i. onwettige seksuele betrekkingen, overspel, voorhuwelijks seksuele betrekkingen en kan tevens worden toegedicht aan vrouwen in geval van verkrachting – wordt melding gemaakt van verschillende ernstige incidenten van moorden, stenigingen, lijfstraffen en arrestaties. Zo wordt onder meer melding gemaakt van de arrestatie door de MPVPV van een mannelijke en vrouwelijke collega, die tezamen in één auto reden, waarbij hun dode lichamen de volgende dag werden gevonden. Er wordt in dit verband ook melding gemaakt van verschillende moorden, zowel van mannen als vrouwen, door familieleden (EUAA, "*Afghanistan targeting of individuals*", p. 35, 87-88 en 95-96).

De taliban zijn ook aanwezig op sociale netwerken, maar het is onduidelijk in welke mate ze de *online* activiteiten van Afghanen opvolgen. Internationale media hebben bericht dat de taliban reeds Afghanen hebben gearresteerd en gedood vanwege hun activiteiten op de sociale media. Het betroffen echter kritische berichten ten aanzien van de taliban (Denmark, DIS, Afghanistan, *Taliban's impact on the population*, juni 2022, p. 23-24, waarnaar wordt verwezen in EUAA, *Afghanistan targeting of individuals*). In april 2022 werd het ministerie voor communicatie en informatietechnologie ("*Ministry of Communications and Information Technology*") wel bevolen om de toegang tot bepaalde platforms zoals *TikTok* of andere programma's met "*immorele inhoud*" te beperken (EUAA, "*Afghanistan targeting of individuals*", p. 44). In de landeninformatie wordt ook melding gemaakt van controleposten in grotere steden waar de inhoud van telefoons bekeken wordt (Denmark, DIS, Afghanistan, *Taliban's impact on the population*, juni 2022, p. 23).

Wat betreft personen die Afghanistan verlieten, bestaat er een negatief beeld onder talibansympathisanten en sommige talibansegmenten. Mensen die vertrekken worden gezien als mensen zonder islamitische waarden of op de vlucht voor zaken die zij hebben gedaan. De hoogste leider van de taliban, Hibatullah Akhundzada, benadrukte het belang om Afghanen in Afghanistan te houden, waarbij hij aangeeft dat de ethische overtuigingen en de manier van denken van personen die naar het Westen gaan in gedrang kunnen komen en dat zij worden gedwongen om schandalen tegen de Islam en het Islamitische systeem te verzinnen om asiel te bekomen (voetnoot 476, TOLONews, "*Fears, Needs of Fleeing Afghans Must Be Addressed: Akhundzada*", 8 december 2021, in EUAA, "*Afghanistan*

targeting of individuals”, p. 51). Er is evenwel sprake van een ambigue houding van de taliban tegenover terugkeerders. Zo lijken zij wel begrip op te brengen voor personen die Afghanistan om economische redenen verlieten, zoals de oude traditie van mannen van *Pashtou*-origine die gedurende een bepaalde periode in het buitenland werken. De taliban kijken echter anders naar de elite – zoals voormalige overheidsmedewerkers, doch ook activisten, journalisten, intellectuelen, enzovoort – die wordt beschouwd als corrupt of besmet en waarvan wordt gesteld dat zij wortels in Afghanistan mist. Deze negatieve attitude strekt zich ook uit tot de algemene bevolking, die de voormalige overheid en elite corruptie verwijt. In het bijzonder in rurale *Pashtou*-gebieden wordt met argwaan gekeken naar personen die Afghanistan verlieten en naar de Verenigde Staten of Europa zijn gegaan (EUAA, *“Afghanistan targeting of individuals”*, p. 50-51). Desalniettemin hebben talibanfunctionarissen herhaaldelijk Afghanen opgeroepen om naar Afghanistan terug te keren, onder wie voormalige politici, militaire en civiele leiders, universiteitsdocenten, zakenlieden en investeerders. Hoge talibanfunctionarissen riepen voorts de duizenden Afghanen die na de overname waren gevlucht op om terug te keren, alsmede alle Afghanen die in het buitenland wonen en voormalige tegenstanders van de taliban. Uit de bijgebrachte landeninformatie blijkt dat voorts voornamelijk personen die in Iran, Pakistan en Turkije verbleven al dan niet vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan. De bronnen geven aan dat heden nog niet veel personen uit het Westen zijn teruggekeerd (*ibid.*, p. 53-55). Een anonieme organisatie met aanwezigheid in Afghanistan verklaarde dat terugkeerders soms een doelwit zijn, maar de bron zag geen duidelijk verband met het loutere feit dat deze personen het land hadden verlaten. Het leek eerder verband te houden met hun ‘oorspronkelijke status’, zoals een vertrek omwille van banden met de vroegere regering, hun etnische achtergrond of andere redenen (*ibid.*, p. 55).

De negatieve perceptie ten aanzien van terugkeerders kan tevens resulteren in stigmatisering, waarbij de terugkeerders met argwaan kunnen worden bekeken en wordt aangenomen dat zij een mislukking zijn of een misdrijf moeten hebben gepleegd, dan wel dat zij terugkeren met veel geld (EUAA, *“Afghanistan targeting of individuals”*, p. 51). Stigmatisering, discriminatie of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen worden beschouwd als vervolging of ernstige schade. Dit dient samen met andere individuele elementen te worden beoordeeld, waaronder de ernst en het systematische karakter ervan, evenals de vraag of er sprake is van een cumulatie aan gedragingen of maatregelen (EUAA, *“Guidance Note”* van april 2022, waarin wordt verwezen naar de COI query *“Afghan nationals perceived as ‘Westernised’* van EASO van 2 september 2020, met link naar het onderzoek van F. Stahlmann).

Uit objectieve landeninformatie blijkt heden niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf aldaar een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen.

Wel kunnen volgende risicoprofielen worden aangeduid:

- (i) personen *“die de religieuze, morele en/of sociale normen hebben overschreden”*, dan wel hiervan worden beticht, ongeacht of deze handelingen of gedragingen plaatsvonden in Afghanistan, dan wel in het buitenland en;
- (ii) personen die *“verwesterd”* zijn of als dusdanig worden gepercipieerd omwille van, bijvoorbeeld, hun activiteiten, gedrag, uiterlijk en geuite meningen, dewelke kunnen worden gezien als niet-Afghaans of niet-moslim, waarbij dit tevens doelt op personen die terugkeren naar Afghanistan, na een verblijf in westerse landen. Niet elke Afghaan die terugkeert uit Europa zal daadverwerkkelijk verwesterd zijn of als verwesterd worden beschouwd. Het komt aan verzoeker toe *in concreto* aan te tonen dat dit in zijn geval wel zo is.

Beide risicoprofielen kunnen elkaar in een zekere mate overlappen.

In het kader van een risico-analyse naar de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor een verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging, dringt zich een individuele beoordeling op waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende factoren zoals het geslacht, de leeftijd, het gebied van herkomst en de conservatieve omgeving, de duur van het verblijf in het Westen, de aard van de tewerkstelling van de verzoeker, de zichtbaarheid van de verzoeker en de zichtbaarheid van de normoverschrijding (ook voor normoverschrijdingen in het buitenland), enzovoort. Voor personen die worden beticht van *“zina”* kan evenwel worden aangenomen dat zij in het algemeen een gegronde vrees voor vervolging kunnen laten gelden.

Aldus kan de Raad de richtsnoeren van EUAA bijtreden (EUAA, *“Country Guidance: Afghanistan”*, januari 2023, p. 21 en 72-79).

Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker verklaarde dat hij op 31 augustus 2008 werd geboren (administratief dossier (hierna: adm. doss.), stuk 7, map 'DVZ', Fiche 'Mineur Etranger Non Accompagné', en 'verklaring DVZ', vraag nr. 4). Deze verklaring wordt niet betwist, zodat kan worden aangenomen dat verzoeker 13 jaar was toen hij op 19 januari 2022 in België aankwam en toen hij Afghanistan verliet (adm. doss., stuk 7, 'verklaring DVZ', vraag nr. 33). Voorts diende verzoeker op 20 januari 2022 een verzoek om internationale bescherming in bij de Belgische overheden. Er werd hem, gelet op zijn minderjarigheid, een voogd toegewezen. Sindsdien verblijft hij onafgebroken op het Belgische grondgebied. Hij bevindt zich aldus bijna drie jaar buiten Afghanistan en verblijft momenteel meer dan twee jaar in België. Heden is verzoeker 16 jaar.

Tijdens zijn persoonlijk onderhoud op het CGVS verklaarde verzoeker sinds zijn vertrek uit Afghanistan geen contact meer te hebben met zijn ouders en niet te weten waar ze zijn en of ze nog leven. Ook met andere familieleden in Afghanistan heeft hij naar eigen zeggen sinds dan geen contact meer gehad (adm. doss., stuk 4, map met 'Bijkomende informatie', notities van het persoonlijk onderhoud, p. 10-11). Zijn voogd legde in de loop van de administratieve procedure een document neer van het Rode Kruis waaruit blijkt dat verzoeker op 17 februari 2023 naar de dienst 'Restoring Family Links' is gegaan om een opsporingsonderzoek op te starten (adm. doss., stuk 5, map met 'documenten'). Zijn sociaal assistente verklaart dat verzoeker erg kwetsbaar is en lijdt door (onder meer) de volledige contactbreuk met zijn ouders (aanvullende nota verzoeker, stuk 2).

Bij zijn aanvullende nota voegt verzoeker een klinisch verslag van 26 oktober 2023 (aanvullende nota verzoeker, stuk 3) en een psychologisch attest van 6 december 2023 (*ibid.*, stuk 5). Hieruit blijkt dat er bij verzoeker sprake is van een majeur depressieve stoornis, suïcidaliteit en PTSD. De verlieservaring van zijn ouders zou een enorme impact hebben op zijn dagelijks functioneren. Zijn voogd omschrijft verzoeker als "*een jongen die heel veel zorgen heeft maar ze niet altijd kan uiten*" (*ibid.*, stuk 1).

Uit de objectieve landeninformatie en zoals bevestigd in de "*Country Guidance: Afghanistan*" van EUAA van januari 2023 blijkt dat in Afghanistan personen met psychische gezondheidsproblemen vaak worden gestigmatiseerd en dat hun aandoening veelal wordt beschouwd als de "*wil van God*". Zulke personen kunnen slachtoffer worden van discriminatie en mishandeling door de Afghaanse gemeenschap en/of hun familie. Teruggekeerde migranten met psychische gezondheidsproblemen zijn in het bijzonder kwetsbaar (EUAA, "*Country Guidance: Afghanistan*", januari 2023, p. 102-103). Personen met ernstige psychische gezondheidsproblemen worden in voormelde *Country Guidance* aangeduid als een risicoprofiel. Zij kunnen een gegronde vrees voor vervolging hebben. Niet elke persoon met ernstige psychische gezondheidsproblemen riskeert evenwel vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin. Volgens de "*Country Guidance: Afghanistan*" van EUAA van januari 2023 moet bij de individuele beoordeling van de redelijke mate van waarschijnlijkheid dat verzoeker in geval van terugkeer vervolging riskeert immers rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden zoals de aard en de zichtbaarheid van zijn psychische gezondheidsproblemen en de negatieve perceptie van zijn situatie door zijn familie. Gezien de in het voorgelegde psychologisch attest aangehaalde symptomen, kan *in casu* worden aangenomen dat de psychische gezondheidsproblemen van verzoeker in zekere mate zichtbaar zullen zijn bij terugkeer naar Afghanistan.

Voorts verklaart zijn voogd dat verzoeker een opleiding volgt "*voor groot keuken*" (aanvullende nota verzoeker, stuk 1). Daarvoor zou hij les hebben gevolgd in een OKAN school (*ibid.*, stuk 4). Volgens zijn sociaal assistent zette verzoeker zich in om te gaan sporten bij een lokale bokscub, nam hij deel aan een lokale loopwedstrijd en nam hij binnen het opvangcentrum vaak uit zichzelf de rol op van bemiddelaar tussen jongeren en de begeleiding als er zich een conflictsituatie voordeed (*ibid.*, stuk 2). Ter terechtzitting blijkt dat verzoeker reeds aardig Nederlands kan spreken en verstaan.

Verzoeker heeft een groot deel van zijn puberteit en adolescentie – een belangrijke en bijzondere fase in de ontwikkeling van een jongere, aangezien deze als vormende jaren kunnen worden beschouwd – in België doorgebracht. Deze vormende jaren zijn essentieel in het vormen van een wereldbeeld en het aannemen van waarden en normen, waardoor hij zich, gelet op de blootstelling aan de Belgische samenleving, zelfs onbewust 'westerse' gedragingen en kenmerken eigen kan hebben gemaakt. Hoewel verzoeker nog maar twee jaar in België verblijft en uit de bijgebrachte documenten als dusdanig niet noodzakelijk blijkt dat hij zich daadwerkelijk westerse waarden en normen heeft eigen gemaakt of totaal vervreemd is van de Afghaanse waarden en normen, is het niet ondenkbaar dat zijn deelname aan de Belgische samenleving via onder meer onderwijs – waarbij hij zich ook één van de landstalen eigen maakt – een impact heeft op zijn ontwikkeling als jonge adolescent en de manier waarop hij zich

gedraagt, wat het risico verhoogt dat hij in geval van terugkeer naar zijn regio van herkomst zal worden gepercipieerd als aangetast door de westerse waarden en normen. Er moet hierbij bovendien rekening worden gehouden met de strenge sociaal-religieuze richtlijnen die door de taliban-autoriteiten heden zijn uitgevaardigd, zoals blijkt uit de zeer uitgebreide, gedetailleerde en gedocumenteerde objectieve landeninformatie die door beide partijen wordt aangehaald en die reeds hoger werd besproken.

Er wordt ten slotte niet betwist dat verzoeker afkomstig is uit het dorp Dando van het district Hesarak in de provincie Nangarhar. Verzoeker verklaarde er zijn vader te hebben geholpen op de velden (adm. doss., stuk 4, map met 'Bijkomende informatie', notities van het persoonlijk onderhoud, p. 7-8), wat evenmin wordt betwist. Uit de beschikbare objectieve landeninformatie in het rechtsplegingsdossier blijkt dat de provincie Nangarhar de vierde meest door geweld getroffen provincie is in Afghanistan van alle 34 provincies (COI Focus "*Afghanistan. Veiligheids-incidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022*" van 23 september 2022, p. 5). Uit de landeninformatie blijkt tevens dat in de provincie Nangarhar, naast de taliban en daaraan gelieerde buitenlandse groeperingen zoals *Tehrik-e taliban Pakistan*, ook *Islamic State Khorasan Province* (hierna: ISKP) zeer sterk aanwezig is en recentelijk ook het Haqqani-netwerk. De sterke aanwezigheid van deze groeperingen in de provincie Nangarhar kan eveneens worden beschouwd als een risicoverhogende factor voor verzoeker. Dit heeft tot gevolg dat hij ook onder de aandacht zou kunnen komen van ISKP, een salafistisch-jihadistische groepering die een afkeer heeft voor alles wat 'westers' is (EUAA, "*Afghanistan: security situation*", augustus 2022, p. 156-162; EUAA, "*Country Guidance: Afghanistan*", januari 2023, p. 136-138).

De Raad stipt hierbij aan dat uit deze landeninformatie blijkt dat personen die als 'verwesterd' worden beschouwd het risico lopen om te worden blootgesteld aan vervolging daar de perceptie leeft dat terugkeerders waarden en uiterlijkheden hebben aangenomen die worden geassocieerd met westerse landen. Gelet op zijn jonge leeftijd en het gegeven dat hij uit een ruraal en conservatief milieu in de provincie Nangarhar afkomstig is waarmee hij volgens zijn verklaringen geen contact meer heeft, meent de Raad dat verzoeker zich in een kwetsbare positie bevindt waar niet kan worden uitgesloten dat hij niet steeds de maturiteit of het inzicht zal hebben om het "spel" te spelen en dat hij bij een terugkeer naar zijn regio en dorp van herkomst zal opvallen en in de negatieve aandacht van leden en aanhangers van de taliban (of van andere groeperingen zoals ISKP) zal komen te staan.

Het gegeven dat verzoeker de vrees voor vervolging omwille van een terugkeer uit Europa in de loop van de administratieve procedure niet concretiseerde, doch slechts voor het eerst concretiseert in het kader van de huidige beroepsprocedure, doet geen afbreuk aan de voorgaande vaststellingen. De Raad brengt in herinnering dat verzoeker minderjarig is. Dat een minderjarige dergelijke concrete elementen niet uit eigen beweging aanbrengt, kan hem niet ten kwade worden genomen. Dit geldt eens te meer nu verzoeker op zeer jonge leeftijd België binnenkwam, zodat desgevallend kan worden aangenomen dat hij zich niet bewust is van de specifieke "westerse" gedragingen en kenmerken die hij zich eigen heeft gemaakt.

Gelet op het geheel dat voorafgaat, en meer specifiek verzoekers (erg) jonge leeftijd, het niet betwiste gegeven dat hij geen contact meer heeft met zijn familie in Afghanistan, zijn psychologische problemen, zijn verblijf in België, en zijn herkomst uit de provincie Nangarhar, cumulatief beoordeeld, gekoppeld aan de huidige Afghaanse context onder het taliban-regime en met inachtneming van de onduidelijkheid wat betreft de perceptie en potentiële behandeling van personen die Afghanistan hebben verlaten, is de Raad van oordeel dat in hoofde van verzoeker bij terugkeer naar Afghanistan een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen waarbij in zijn geval een verband kan worden gelegd tussen de gevreesde vervolging en een toegeschreven politieke of godsdienstige overtuiging.

De Raad treedt, na lezing van de beschikbare landeninformatie in het rechtsplegingsdossier, de conclusie in de "*Country Guidance: Afghanistan*" van EUAA van januari 2023 (p. 147) bij dat de taliban niet kunnen worden beschouwd als een actor van bescherming. Het gebrek aan het recht op een eerlijk proces en de aard van de bestraffingen binnen het justitiemechanisme van de taliban zorgt ervoor dat dit niet kan worden beschouwd als een legitieme vorm van bescherming. Rekening houdend met hun geschiedenis van mensenrechtenschendingen kan er momenteel worden geconcludeerd dat de taliban niet kunnen worden beschouwd als een actor van bescherming die in staat is om effectieve, niet-tijdelijke en toegankelijke bescherming te bieden.

Gezien de taliban geen actor van bescherming zijn, dringt de vraag naar een intern vestigingsalternatief zich niet verder op. Het voorgaande wordt bevestigd in de "*Country Guidance: Afghanistan*" van EUAA van januari 2023 (p. 145-149).

2.3.3. In acht genomen wat voorafgaat, wordt verzoeker erkend als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.3.4. De voorgaande vaststellingen volstaan om de overige in het verzoekschrift aangevoerde grieven, alsook de argumentatie van verwerende partij, niet verder te onderzoeken en te bespreken.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij toegekend.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig februari tweeduizend vierentwintig door:

D. DE BRUYN, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

I. VERLOOY, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

I. VERLOOY

D. DE BRUYN